

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος**

Όνομα αξιολογούμενου:

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:

A1 ΠΡΑΚΤΙΚΟ-ΣΑΜΑΡΑΣ.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ης Διδασκαλίας-ΣΑΜΑΡΑΣ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

02/03/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ης Διδασκαλίας-ΣΑΜΑΡΑΣ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

11/03/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών αποσκοπεί στη βελτίωση του εκπαιδευτικού τους έργου και κατ' επέκταση της ποιότητας του παρεχόμενου διδακτικού, παιδαγωγικού και υποστηρικτικού έργου στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Έχει πρωτίστως αναστοχαστικό και διαμορφωτικό χαρακτήρα, θέτοντας στο επίκεντρο την αυτοβελτίωση του εκπαιδευτικού και τη συνεχιζόμενη και ολιστική επαγγελματική του εξέλιξη [ΚΥΑ αριθμ.9950/ΓΔ5/27-1-2023 (ΦΕΚ 388)]. Η παρούσα αξιολόγηση του εκπαιδευτικού κ. Σαμαρά Αντώνιου (ΠΕ70) εστιάζει στο πεδίο Α1, όπου περιγράφεται η διδασκαλία του στη γενική και ειδική διδακτική των γνωστικών αντικειμένων. Η συνάντηση προετοιμασίας, μεταξύ αξιολογήτριας-Συμβούλου Εκπαίδευσης κ. Παπαγεωργίου Αικατερίνης και αξιολογούμενου-εκπαιδευτικού (ΠΕ70) κ. Σαμαρά Αντώνιου, πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 13/2/2026 και ώρα 10.15', στο 3ο Δημοτικό Σχολείο Βέροιας. Συζητήθηκαν θέματα αναφορικά με τις παρατηρήσεις δύο διδασκαλιών που αφορούν τη γενική και ειδική διδακτική των μαθημάτων των Φυσικών και της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής, ΣΤ' τάξης. Ειδικότερα, συζητήθηκαν η διαδικασία της αξιολόγησης, τα κριτήρια, τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα, οι στόχοι της διδασκαλίας, η εστίαση, η μεθοδολογία, οι πρακτικές και τα εργαλεία, η ανατροφοδότηση του γνωστικού αντικείμενου, οι ιδιαιτερότητες του μαθητικού δυναμικού του ΣΤ1 τμήματος και της σχολικής μονάδας. Η απόφαση πάρθηκε, από κοινού, να πραγματοποιηθεί η 1η διδασκαλία τη Δευτέρα 2/3/2026 και ώρα 8.15' (1η διδακτική ώρα), στο 3ο Δημοτικό Σχολείο για μία διδακτική ώρα. Με πρόταση του αξιολογούμενου έγινε η επιλογή του μαθήματος των Φυσικών, Ενότητα 9. Φύλλο εργασίας 3. «Από τον Ηλεκτρισμό στον Μαγνητισμό - Ο Ηλεκτρομαγνήτης». Η 2η διδασκαλία

αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 11/3/2026 και ώρα 8.15' (1η διδακτική ώρα), στο 3ο Δημοτικό Σχολείο για μία διδακτική ώρα. Με πρόταση του αξιολογούμενου έγινε η επιλογή του μαθήματος της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής, με τίτλο «Εκλογές στον Δήμο: «Από το όνομα του Συνδυασμού ως την κάλπη», όπου ο αξιολογούμενος διδάσκει ως υπεύθυνος δάσκαλος του ΣΤ1' τμήματος. Κατά την παρακολούθηση των δύο διδασκαλιών διαπιστώθηκαν τα παρακάτω: Προετοιμασία διδασκαλίας: Οι δύο διδασκαλίες έλαβαν χώρα στην αίθουσα του ΣΤ1' τμήματος του σχολείου. Η παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, αφενός στο γνωστικό αντικείμενο των Φυσικών Επιστημών με τίτλο «Από τον ηλεκτρισμό στον μαγνητισμό – Δημιουργία ηλεκτρομαγνήτη» και αφετέρου στο γνωστικό αντικείμενο της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής σε διαθεματική σύνδεση με τη Γλώσσα, με τίτλο «Εκλογές στον Δήμο: Από το όνομα του Συνδυασμού ως την κάλπη», πρόσφεραν ένα ευρύ και πολυδιάστατο πεδίο αξιολόγησης της διδακτικής πρακτικής, καθώς ανέδειξαν την ικανότητα του εκπαιδευτικού να διαχειρίζεται διαφορετικά γνωστικά αντικείμενα, μαθησιακές ανάγκες και παιδαγωγικές απαιτήσεις. Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο Αρχικά, ως προς τον σχεδιασμό της διδασκαλίας, διαπιστώθηκε ότι ο εκπαιδευτικός λειτούργησε με σαφή προσανατολισμό προς τη στοχοκεντρική και μαθητοκεντρική προσέγγιση. Οι στόχοι που τέθηκαν και στις δύο διδασκαλίες ήταν σαφώς διατυπωμένοι, ιεραρχημένοι και πολυεπίπεδοι, καλύπτοντας όχι μόνο το γνωστικό επίπεδο αλλά και το επίπεδο δεξιοτήτων και στάσεων. Στο μάθημα του ηλεκτρομαγνήτη, για παράδειγμα, οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να κατασκευάσουν πηνίο, να το συνδέσουν με πηγή ενέργειας, να παρατηρήσουν τη συμπεριφορά του σε σχέση με σιδηρομαγνητικά υλικά και να εξαγάγουν συμπεράσματα σχετικά με τη σχέση ηλεκτρισμού και μαγνητισμού. Η στοχοθεσία αυτή αντανάκλα τα ανώτερα επίπεδα της γνωστικής επεξεργασίας, καθώς δεν περιορίστηκε στην απομνημόνευση, αλλά επεκτάθηκε στην εφαρμογή, την ανάλυση και τη σύνθεση, σύμφωνα με την ταξινόμια του Bloom. Αντίστοιχα, στο μάθημα των εκλογών, οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να δημιουργήσουν έναν εκλογικό συνδυασμό με πλήρη δομή (όνομα, σλόγκαν, αρχηγός, πρόγραμμα), να συμμετάσχουν σε διαδικασίες λήψης αποφάσεων και να κατανοήσουν τη λειτουργία της δημοκρατίας. Η στοχοθεσία αυτή συνδέθηκε άμεσα με την καλλιέργεια της πολιτεϊότητας, της κοινωνικής υπευθυνότητας και της δημοκρατικής συνείδησης. Επιπλέον, η σύνδεση με τη Γλώσσα, μέσω της παραγωγής σλόγκαν και επιχειρηματολογικού λόγου, ενίσχυσε τη διαθεματικότητα και τη μεταφορά γνώσης μεταξύ διαφορετικών γνωστικών πεδίων. Η αξιοποίηση των ψηφιακών εφαρμογών ήταν λειτουργική και ουσιαστική. Η χρήση ψηφιακών εργαλείων, όπως ο διαδραστικός πίνακας, τα quiz και τα βίντεο χρησιμοποιήθηκαν για την υποστήριξη της μάθησης και όχι ως αυτοσκοπός. Πρόσφεραν άμεση ανατροφοδότηση και ενίσχυσαν το ενδιαφέρον των μαθητών/τριών. Παράλληλα, η πρόβλεψη εναλλακτικών λύσεων σε περίπτωση τεχνικών προβλημάτων κατέδειξε την παιδαγωγική ετοιμότητα του εκπαιδευτικού. Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές Η οργάνωση της διδασκαλίας παρουσίασε συνοχή και παιδαγωγική τεκμηρίωση. Και στις δύο διδασκαλίες, παρατηρήθηκε μια σαφής διδακτική ακολουθία, η οποία περιλάμβανε την αφόρμηση, τη σύνδεση με την πρότερη γνώση, την κύρια δραστηριότητα, την παρουσίαση και την αξιολόγηση. Η αφόρμηση λειτούργησε ως κρίσιμο σημείο ενεργοποίησης των μαθητών/τριών. Στο μάθημα των Φυσικών, η αναφορά στο προηγούμενο πείραμα με την πυξίδα και η προβολή του σχετικού υλικού ενεργοποίησαν τις προϋπάρχουσες γνώσεις και δημιούργησαν γνωστική σύγκρουση, στοιχείο που σύμφωνα με τον Piaget αποτελεί βασικό μηχανισμό μάθησης. Αντίστοιχα, στο μάθημα των εκλογών, η αναφορά στον αυτοδιοικητικό θεσμό του Καλλικράτη και η σύνδεση με τη διοικητική οργάνωση της χώρας εισήγαγε ένα οικείο και κατανοητό πλαίσιο για τους/τις μαθητές/τριες. Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η συστηματική σύνδεση με την πρότερη γνώση μέσω της χρήσης ψηφιακών εργαλείων αξιολόγησης, όπως τα quiz. Η πρακτική αυτή ενίσχυσε τη μεταγνώση, καθώς οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να αναστοχαστούν πάνω σε όσα ήδη γνώριζαν και να τα συνδέσουν με τη νέα γνώση. Η προσέγγιση αυτή συνάδει με σύγχρονες παιδαγωγικές θεωρίες, σύμφωνα με τις οποίες η νέα γνώση ενσωματώνεται αποτελεσματικότερα, όταν συνδέεται με ήδη υπάρχουσες γνωστικές δομές (Ausubel). Στον πυρήνα της διδακτικής πρακτικής του εκπαιδευτικού βρέθηκε η εφαρμογή της εποικοδομιστικής θεωρίας της μάθησης. Στο μάθημα του ηλεκτρομαγνήτη, οι μαθητές/τριες συμμετείχαν ενεργά στην κατασκευή της γνώσης μέσω πειραματισμού. Η διαδικασία κατασκευής πηνίου, η δοκιμή με το μολύβι και στη συνέχεια με το καρφί, καθώς και η παρατήρηση της μεταβολής της συμπεριφοράς, όταν διακόπτεται το ρεύμα, οδήγησαν τους/τις μαθητές/τριες σε συμπεράσματα που δεν δίνονταν εκ των προτέρων, αλλά ανακαλύφθηκαν μέσα από τη δράση. Η προσέγγιση αυτή αντανάκλα τη θεωρία της ανακαλυπτικής/διερευνητικής μάθησης του Bruner, σύμφωνα με την οποία η γνώση είναι ουσιαστική, όταν κατακτάται μέσα από την ενεργή διερεύνηση. Παράλληλα, η διερευνητική μάθηση αποτελεί βασικό άξονα της διδασκαλίας. Οι μαθητές/τριες παρατήρησαν, διατύπωσαν υποθέσεις, έλεγξαν τα αποτελέσματα και κατέληξαν σε συμπεράσματα. Η χρήση ανοιχτών ερωτήσεων, όπως «Τι παρατηρείς;» και «Γιατί συμβαίνει αυτό;», ενθάρρυνε την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης και της επιστημονικής προσέγγισης της γνώσης. Η διαδικασία αυτή συνάδει με τις αρχές της μάθησης μέσω διερεύνησης (inquiry-based learning), η οποία θεωρείται ιδιαίτερα αποτελεσματική στις Φυσικές Επιστήμες. Η βιωματική μάθηση αποτέλεσε, επίσης, κεντρικό στοιχείο και στις δύο διδασκαλίες. Στο μάθημα των Φυσικών, οι μαθητές/τριες χειρίστηκαν υλικά, εκτέλεσαν πειράματα και παρατήρησαν άμεσα τα αποτελέσματα των ενεργειών τους. Στο μάθημα των εκλογών, συμμετείχαν σε μια προσομοίωση πραγματικής κοινωνικής διαδικασίας, δημιουργώντας εκλογικούς

συνδυασμούς και συμμετέχοντας σε ψηφοφορία. Η εμπειρική αυτή προσέγγιση ενίσχυσε τη βαθιά κατανόηση και τη διατήρηση της γνώσης, καθώς οι μαθητές/τριες δεν περιορίστηκαν σε θεωρητική προσέγγιση αλλά βίωσαν τα στάδια της μάθησης, ώστε η γνώση προέκυψε μέσα από την εμπειρία και τον αναστοχασμό. Η σύνδεση της γνώσης με την καθημερινή ζωή αποτέλεσε σημαντικό στοιχείο της διδασκαλίας. Στο μάθημα των Φυσικών, οι εφαρμογές του ηλεκτρομαγνητισμού σε συσκευές και μέσα μεταφοράς κατέστησαν τη γνώση λειτουργική, ενώ στο μάθημα των εκλογών η προσομοίωση δημοκρατικών διαδικασιών ενίσχυσε τη συνειδητοποίηση του ρόλου του πολίτη. Η ομαδοσυνεργατική μάθηση εφαρμόστηκε συστηματικά και μεθοδικά. Οι μαθητές/τριες εργάστηκαν σε ομάδες, ανέλαβαν ρόλους και συνεργάστηκαν για την επίτευξη κοινών στόχων. Στο μάθημα του ηλεκτρομαγνήτη, δόθηκε έμφαση στη συλλογική διατύπωση παρατηρήσεων και συμπερασμάτων, ενώ στο μάθημα των εκλογών οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να διαπραγματευτούν, να αποφασίσουν και να συνδιαμορφώσουν το πρόγραμμα του συνδυασμού τους. Η προσέγγιση αυτή ενίσχυσε την κοινωνική διάσταση της μάθησης και προήγαγε την ανάπτυξη επικοινωνιακών και κοινωνικών δεξιοτήτων (Vygotsky). Η αξιοποίηση διδακτικών τεχνικών, όπως ο καταιγισμός ιδεών και το παιχνίδι ρόλων ενίσχυσε τη δημιουργικότητα και την ενεργό συμμετοχή των μαθητών/τριών. Στο μάθημα των εκλογών, οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να δημιουργήσουν σλόγκαν και να υποδυθούν ρόλους υποψηφίων και ψηφοφόρων, γεγονός που καλλιέργησε την ενσυναίσθηση και τη βαθύτερη κατανόηση των κοινωνικών διαδικασιών. Η πρακτική αυτή συνδέεται με τις αρχές της βιωματικής και της κοινωνικοπολιτισμικής μάθησης. Η αξιολόγηση των μαθητών/τριών ήταν συνεχής, πολυδιάστατη και ενσωματωμένη στη διδακτική διαδικασία. Περιλάμβανε διαμορφωτική αξιολόγηση μέσω παρατήρησης και ερωτήσεων, καθώς και αυτοαξιολόγηση και ετεροαξιολόγηση. Οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να αναστοχαστούν πάνω στη διαδικασία και στα αποτελέσματα, γεγονός που ενθάρρυνε τόσο την κριτική σκέψη όσο και τις μεταγνωστικές δεξιότητες. Παιδαγωγικό κλίμα μάθησης και διαχείριση της τάξης Η διαχείριση της τάξης από τον εκπαιδευτικό χαρακτηρίστηκε από ευελιξία, αποτελεσματικότητα και παιδαγωγική ευαισθησία. Η δυνατότητα μετατροπής της διάταξης των θρανίων σε ομαδική διευκόλυνε τη συνεργασία, ενώ η συνεχής παρουσία και κίνηση του εκπαιδευτικού στον χώρο της τάξης επέτρεψε την άμεση παρατήρηση και παρέμβαση. Ιδιαίτερη σημασία έχει η αντιμετώπιση μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, όπου εφαρμόστηκαν διαφοροποιημένες πρακτικές, όπως η ανάθεση ρόλων και η εξατομικευμένη υποστήριξη. Η προσέγγιση αυτή συνάδει με τη θεωρία της διαφοροποιημένης διδασκαλίας και ανταποκρίνεται στις αρχές της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης. Η ενεργοποίηση των μαθητών/τριών ήταν καθολική και ουσιαστική. Οι μαθητές/τριες συμμετείχαν ενεργά σε όλες τις φάσεις της διδασκαλίας, από την εκτέλεση πειραμάτων μέχρι τη διατύπωση συμπερασμάτων και τη συμμετοχή σε ψηφοφορίες. Η πρακτική αυτή ενίσχυσε την ενεργό μάθηση και συνέβαλε στην ανάπτυξη της αυτοπεποίθησης και της αυτενέργειας. Αναστοχασμός της διδασκαλίας και αυτοαξιολόγηση Ο εκπαιδευτικός επέδειξε υψηλό επίπεδο επαγγελματικής επάρκειας στον σχεδιασμό και την υλοποίηση της διδασκαλίας, αξιοποιώντας ενεργητικές διδακτικές πρακτικές και δημιουργώντας ένα θετικό μαθησιακό περιβάλλον. Το παιδαγωγικό κλίμα που διαμορφώθηκε ήταν θετικό, υποστηρικτικό και συνεργατικό. Οι μαθητές/τριες ενθαρρύνονταν να εκφράζονται ελεύθερα, να σέβονται τη γνώμη των συνομηλτών/τριών και να συμμετέχουν ενεργά. Ο εκπαιδευτικός λειτούργησε ως καθοδηγητής και εμπνευστής, δημιουργώντας ένα ασφαλές περιβάλλον μάθησης. Κατά τη συζήτηση, ο εκπαιδευτικός αναγνώρισε τη σημασία του αναστοχασμού πάνω στη διδακτική πράξη, εστίασε στην εφαρμογή εναλλακτικών διδακτικών προσεγγίσεων, στην ενεργό συμμετοχή των μαθητών/τριών, στη δυνατότητα ευελιξίας με τη χρήση ποικίλων μεθόδων και εργαλείων. Έλαβε υπόψη όλες τις υποδείξεις της αναστοχαστικής συζήτησης. Επίσης, έδωσε έμφαση στην ανάπτυξη δεξιοτήτων και στάσεων, τα οποία συνέθεσαν ένα πλούσιο και αποτελεσματικό μαθησιακό περιβάλλον. Λαμβάνοντας υπόψη: • τις αναφερόμενες παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης (Πεδίο Α1), • την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης στον ηλεκτρονικό ατομικό φάκελο του εκπαιδευτικού, • την υπηρεσιακή θητεία του (24 χρόνια), σε θέση υποδιευθυντή ΣΜ, • την οργάνωση σχολικών δραστηριοτήτων και συνεργασιών με διάφορους φορείς, • την παιδαγωγική αξιοποίηση της τεχνολογίας στη διδασκαλία, • τις ακαδημαϊκές σπουδές του (πιστοποίηση ΤΠΕ- Α επίπεδο, ξένη γλώσσα -αγγλικά Β2, παρακολούθηση μεταπτυχιακών μαθημάτων Δημιουργικής Γραφής-ΑΕΙ, παιδαγωγική κατάρτιση-επιμορφώσεις, παρακολούθησεις συνεδρίων, σεμιναρίων), καταλήγουμε ότι το εκπαιδευτικό του έργο είναι «εξαιρετικό» στην άσκηση της διδακτικής διαδικασίας. Με βάση τα παραπάνω, το διδακτικό έργο του εκπαιδευτικού συνέβαλε ουσιαστικά στην προώθηση της ενεργητικής μάθησης και της παιδαγωγικής ποιότητας στην τάξη. Ο εκπαιδευτικός κ. Σαμαράς Αντώνιος λειτούργησε με επαγγελματική υπευθυνότητα και παιδαγωγική επάρκεια επιτυγχάνοντας συνθήκες συνεργατικής μάθησης για τους/τις μαθητές/τριες του Δημοτικού.